

DR. KOVÁCS LAJOS

ÚJESZTENDŐI ÜZENET

A 90. Zsoltár írója szerint „a mi esztendeink napjai gyorsan továtűnnek, mintha repülnének“. Valóban, úgy tűnik, mintha csak tegnap lett volna, amikor ezelőtt egy esztendővel újév reggelén egymásnak boldog újesztendőt kívántunk. És ime, gondviselő Istenünk jóvoltából egy újabb év első reggelére virradtunk.

A továtűnt esztendő és az új év fordulóján mérleget készít a felelősségteljes munkát betöltő vezető és az egyszerű munkás egyaránt. Minden egyén és minden közösség a maga módján számot vet a felmutatható eredményekkel és azzal, amit megtenni elmulasztott; ugyanakkor egyéni vagy közösségi viszonylatában tervet készít az új esztendő feladatainak sikeres teljesítésére.

Mi is mint egyház beletartozunk a társadalom nagy életközösségébe. Nekünk is számot kell adnunk Istenünk, önmagunk és a világ előtt arról, hogy a jézusi örömmüzenet mindig időszerű sugallatát miképpen tudtuk a gyakorlatban megvalósítani az elmúlt évben és miképpen gondoljuk annak munkálását az 1977. esztendőben.

Újév reggelén újra ráeszmélünk arra, hogy Istentől függött életünk a múltban és Isten akarata szerint fog alakulni a beköszöntött újesztendőben is. Ezért számadástételünket és tervkészítésünket elsősorban Isten felé fordított tekintettel végezzük. Mint gyarló, de lelki újjászületésre újból és újból kész jézusaitványok, magunkbaszállással, de ugyanakkor bizakodó lélekkel közelítünk Istenünkhöz, gondviselő Atyánkhoz. Számadástételünk lényegében hálaadás és köszönet, újévi tervkészítésünk pedig buzgó kérés, őszinte fohász életünk és halálunk Urához, örökkévaló Istenünkhöz.

Újlesztendő reggelén hangzik felénk a Jézus szellemében megfogant tanítás, amit Pál apostolnak római fogságából a filippibeli gyülekezet tagjaihoz küldött levelében olvashatunk: „Nem mondom, hogy már elértem volna a célt, vagy hogy már tökéletes volnék, hanem igyekszem, hogy azt elérjem“ (Fil 3, 12).

Az unitárius egyház megalapítása óta mind a mai napig a nagy cél, a tökéletesedés, az eszményi világ, Istenországa felé törekedett; mint az állandó szellemi, lelki és anyagi fejlődés, a szüntelen újjászületés hirdetője minden időben fáklyahordozóként az élen szeretett járni. Nem érte el ugyan a célt, de igyekezett azt megközelíteni.

Elődeink, atyáink és anyáink több mint négy évszázad változásaiban és küzdelmeiben hűségesen őrizték az evangélium parancsolatait, melyek

az egyházalapítónk, Dávid Ferenc nyomdokain járó, sok lánglelkű világi és egyházi személyiség lelkében újra meg újra megfogalmazódtak, és amelyek ma is tisztán, világosan meghatározzák az Istenben hívő, magasrendű erkölcsi színvonalon álló unitárius ember magatartását.

Előttünk áll egy esztendő, mint egy fehér lap, amelyre mátol kezdve az év utolsó estéjéig Isten és az élet fogják feljegyezni mindazt, ami ma még ismeretlen előttünk. Az év első napján tele vagyunk bizakodással és jó reménységgel, mert diadalmas hittel hiszünk Istenben, gondviselő Atyánkban. Hisszük, hogy becsületes kötelességteljesítésünk és áhítatos, lélekszerinti imádkozásunk nyomán ebben az évben is áradni fog reánk, mindannyiunkra Isten védő, oltalmazó gondviselése, áldásának újjáteremtő ereje és melege. Hisszük, hogy Jézus szellemében gondolkozva és cselekedve, legfőbb erkölcsi parancsolatait hirdetve és gyarló erőnkkel gyakorolva, a szeretet élettörvényét valósággá magasztosítani próbálva, egyszóval az eszményi világ, az Istenországa megvalósulásáért szívvel-leléssel munkálkodva, szebbé és gazdagabbá tehetjük a magunk, szűkebb családunk, a nagy család, unitárius lélek- és szeretetközösségünk és hazánk életét ennek az esztendőnek a folyamán is.

Kérem a gondviselő Istent, minden áldásnak adóját, hogy áldja meg az 1977. esztendőben is egyházunkat, legfőbb testületünk, az Egyházi Főtanács világi és egyházi vezetőit és tagjait, espereseinket, lelkészeinket, énekvezéreinket, gondnokainkat, keblitanácsosainkat és minden egyes hívünket; adjon mindannyiunknak elég testi és lelki erőt, hitet, buzgóságot, kitartást, hivatástudatot és felelősségérzetet, hogy az evangélium minden idők jézustanítványaihoz szóló tanításaira áhítatos lélekkel figyelve, öntudatos lelkülettel dolgozva és áhítatos érzések között imádkozva, egy lépéssel közelebb juthassunk a magasztos célhoz, a tökéletesedéshez és munkálhassuk hazánk, Szocialista Köztársaságunk s benne az egész nép és az összes egyházak mellett a mi egyházunk és híveink javát, gyarapodását, fejlődését, boldogulását.

A gondviselő Isten áldása nyugodjék meg mindannyiunkon és adjon boldog újesztendőt.

„MUTASD MEG NÉKEM A TE HITEDET A TE CSELEKEDETEIDBŐL“

Kedves atyámfiai, szeretett híveim! Nehéz szavakba foglalnunk még tört részét is annak, ami egy hete tépi, mardossa szívünket. Március 4-én hazánk népe szomorú történelmi pillanatot élt át. Néhány perc alatt ipari és kereskedelmi vállalatok, intézmények, templomok, családi otthonok omlottak össze vagy szenvedtek óriási veszteségeket. Ami pedig a legmegdöbbentőbb, a vad, pusztító földrengés több száz emberáldozatot is követelt.

Az evangélium szavai szerint „együtt sírunk a sírókkal“, a szereteteiket elveszített szülőkkel, gyermekekkel, testvérekkel, jóbarátokkal, munkatársakkal; egyszóval siratjuk a tőlünk váratlanul elszakadt honfitársainkat. Drága emléküket lelkünk mélyén kegyelettel őrizzük.